

Sygn. akt : VIII K 747/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Marcinkiewicz

Protokolant st.sekr.sąd. Honorata Niedbała

w obecności oskarżyciela - ---

po rozpoznaniu dnia 20 listopada 2020 roku

sprawy:

J. M. s. T. i I. z domu G. ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że:

W okresie od 6 czerwca 2017 roku do 12 kwietnia 2018 roku w B. oraz w T. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd firmę (...) z siedzibą w T. usług (...) udokumentowanych fakturami: nr (...) z dnia 6 czerwca 2017 r. na kwotę 12.500,00 zł – termin płatności do dnia 13 czerwca 2017r.; nr (...) z dnia 19 lutego 2018r. na kwotę 600,00 zł – termin płatności do dnia 26 lutego 2018 r.; nr (...) z dnia 12 kwietnia 2018 r. na kwotę 20.000,00 – termin płatności do dnia 7 maja 2018r.; nr (...) z dnia 12 kwietnia 2018 r. na kwotę 25.000,00 zł – termin płatności do dnia 29 czerwca 2018 r. po czym przyjął wskazane usługi a następnie nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania i nie zapłacił za ich wykonanie, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej w kwocie 58 100 zł działając na szkodę (...) (...) z siedzibą w T.,

tj. o czyn z art.286§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k.

ORZEKA:

I. Uznając, iż oskarżony **J. M.** dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona występuku mniejszej wagi z art. 286 § 1 i 3 kk i uznając, że wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość popełnionego czynu nie była znaczna, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

II. Na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W. świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięciuset) złotych,

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VIII K 747/20	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. M.	W okresie od 6 czerwca 2017 roku do 12 kwietnia 2018 roku w B. oraz w T. działając z góry powziętym zamiarze, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd firmę (...) z siedzibą w T. usług (...) udokumentowanych fakturami: nr (...) z dnia 6 czerwca 2017 r. na kwotę 12.500,00 zł – termin płatności do dnia 13 czerwca 2017r.; nr (...)	

		z dnia 19 lutego 2018r. na kwotę 600,00 zł – termin płatności do dnia 26 lutego 2018 r.; nr (...) z dnia 12 kwietnia 2018 r. na kwotę 20.000,00 – termin płatności do dnia 7 maja 2018r.; nr (...) z dnia 12 kwietnia 2018 r. na kwotę 25.000,00 zł – termin płatności do dnia 29 czerwca 2018 r. po czym przyjął wskazane usługi a następnie nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania i nie zapłacił za ich wykonanie, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej w kwocie 58 100 zł działając na szkodę (...) (...) z siedzibą w T., z tym ustaleniem iż czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. P. prowadzi działalność gospodarczą w postaci (...) w B. i T..	wydruk z (...)	9	
J. M. był pacjentem (...) M. P. W okresie od 6 czerwca 2017 roku do 12 kwietnia 2018 roku wykonywał usługi (...)na rzecz J. M. w (...) mieszczących się zarówno w T. jak i B., których łączna wartość wyniosła 58 100,00 zł.	wyjaśnienia J. M.	94-95	
zeznania M. P.	24-26		

faktury VAT	10-13		
Sąd Rejonowy w (...)w dniu 5 lutego 2019 roku w sprawie I Nc 60/19 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał J. M., aby zapłacił w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu na rzecz M. P. kwotę 58 100,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty.	nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym	20	
W dniu 13 listopada 2020 roku pomiędzy J. M., a M. P. zawarto ugodę mediacyjną dotyczącą naprawienia szkody i ustalenia wysokości nawiązki w ramach których znajdują się kwoty odsetek i koszty postępowania cywilnego i egzekucyjnego. Na mocy ww. ugody J. M. uznał roszczenie M. P. w całości, a nadto uiszczył na poczet zadłużenia kwotę 10 000,00 zł. Pozostałą kwotę, tj. 48 100,00 zł J. M. zobowiązał się uregulować według ustalonego z M. P. harmonogramu spłaty.	ugoda mediacyjna	136	
J. M. nie był dotychczas karany sędownie.	dane o karalności	85	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Wyjaśnienia J. M.	Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na uznanie ich za wiarygodne. Zauważyć należy, iż okoliczności niniejszej sprawy są zasadniczo bezsporne, dlatego też brak jest jakichkolwiek podstaw by zanegować wyjaśnienia J. M., który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, i w ocenie Sądu złożył szczere wyjaśnienia.	
Zeznania M. P.	Przymiot wiarygodności Sąd przyznał zeznaniom pokrzywdzonego M. P. i również na jego podstawie poczynił ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie. Zeznania pokrzywdzonego były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym również z		

	<p>wyjaśnieniami oskarżonego. Dlatego też Sąd uznał, że wersja wydarzeń zaprezentowana przez pokrzywdzonego jest w pełni wiarygodna.</p>	
	<p>Nadto Sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, w szczególności w postaci danych o karalności, wezwań do zapłaty, orzeczeń a także pozostałymi dowodami zawnioskowanymi do ujawnienia w akcie oskarżenia. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność.</p>	
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Rozstrzygając o bycie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kk Sąd orzekający zobligowany jest wykazać, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym nie tylko to, że wprowadza w błąd pokrzywdzonego, ale także, to że doprowadza go w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (por. wyrok SN z 3 lipca 2007 r., III KK 327/06, OSNwSK 2007, Nr 1, poz. 1498). Elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy, i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi chcieć także w tym celu użyć określonego sposobu działania. Zamiar sprawcy jakkolwiek jest faktem natury psychicznej, to			

dowodzenie tego faktu następuje na podstawie domniemań faktycznych, natomiast podstawą tego domniemania mogą być wszelkie okoliczności w oparciu o które można wyprowadzić wniosek dotyczący woli i chęci sprawcy doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w celu uzyskania korzyści majątkowej (zob. post. SA z 22 grudnia 2006 r. II K 92/06, OSNwSK 2006 r., wyrok SA w Katowicach z 21 stycznia 2015 r., II A Ka 419/14).

W kontekście przedstawionego oskarżonemu zarzutu kluczowe znaczenie miało ustalenie czy czyn zabroniony będący przedmiotem prowadzonych w niniejszej sprawie postępowania stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 286 § 1 i 3 kk.

Dla ustalenia tych okoliczności należy korzystać z kryteriów oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu z art. 115 § 2 KK (wyr. SN z 14.1.2004 r., V KK 121/03, Prok. i Pr. – wkł. 2004, Nr 10, poz. 6; post. SN z 13.6.2002 r., V KKN 544/00, OSNKW 2002, Nr 9–10, poz. 73; wyr. SA we Wrocławiu z 29.9.2010 r., II A Ka 270/10, KZS 2011, Nr 1,

poz. 78), odnosząc je do danego typu przestępstwa, przy założeniu, że wypadek mniejszej wagi musi wykazywać stosunkowo niski ładunek społecznej szkodliwości w porównaniu z czynem zakwalifikowanym jako typ podstawowy tego samego przestępstwa. "Wypadek mniejszej wagi jest stanem pośrednim między brakiem treści materialnej przestępstwa a stanem uznawanym za przestępstwo typu podstawowego", jest to czyn, w którym "stopień społecznej szkodliwości oraz wina sprawcy są znacznie niższe niż w przypadku typu podstawowego, a nie są jeszcze subminimalne, jak w razie znikomości tych znamion, zupełnie odejmującej czynowi charakter przestępczy" (wyr. SA w Krakowie z 5.6.2002 r., II AKa 128/02, KZS 2002, Nr 6, poz. 16).

W ocenie Sądu zarzucany oskarżonemu czyn stanowi wypadek mniejszej wagi. Zasadnicze znaczenie w tej kwestii ma postawa oskarżonego zaprezentowana w toku niniejszego postępowania. J. M. przyznał się do winy, a nadto nie tylko wyraził wolę spłaty zadłużenia, ale co istotne do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie uiścił na poczet zadłużenia kwotę

10 000 zł. Nie ulega wątpliwości, że wysokość szkody jest znaczna. Wskazać jednak należy, że o społecznej szkodliwości czynu, a tym samym i o tym czy dane zachowanie, wyczerpujące znamiona typu podstawowego czynu zabronionego, można zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi, decyduje kompleksowa ocena wszystkich kwantyfikatorów społecznej szkodliwości czynu, a nie waga tylko jednego z nich (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 20 grudnia 2018 r. IV KK 643/18). Zakwalifikowanie określonego zachowania jako wypadku mniejszej wagi jest rezultatem ustalenia, iż zachodzi zespół okoliczności przedmiotowo-podmiotowych, wśród których wysokość szkody jest tylko jednym z elementów uzasadniających przyjęcie takiego wypadku (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 28 października 2013 r. III KK 129/13). W ocenie Sądu analiza wszystkich okoliczności niniejszej sprawy pozwoliła uznać, że ładunek społecznej szkodliwości jest stosunkowo niski z przyczyn wskazanych wyżej, co znalazło wyraz

w zmienionej przez Sąd kwalifikacji.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
X	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>Art. 66 § 1. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość <u>czynu</u> nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.</p> <p>W każdym przypadku obowiązkiem Sądu stojącego przed wyborem środka reakcji karnej</p>			

na przestępstwo jest tu rozważenie, czy sięganie po karę jest konieczne, czy wystarczające będzie zastosowanie

warunkowego umorzenia (art. 66 § 1 kk). Każdy taki przypadek należy oceniać in concreto. Warunkowe umorzenie postępowania jako środek reakcji karnej stosowane jest zawsze wobec określonego sprawcy. Aby jednak w danej sprawie dopuszczalne było zastosowanie

warunkowego umorzenia, sprawca niekarany uprzednio za przestępstwo umyślne musi prezentować taką postawę, właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia, by uzasadniały one przekonanie, że mimo warunkowego umorzenia postępowania nie popełni ponownie przestępstwa. Art. 66 § 2 kk warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu oskarżony spełnia przesłanki materialne zastosowania wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Przede wszystkim jest osobą niekaraną, a nadto okoliczności niniejszej sprawy - na co wskazano omawiając kwalifikację prawną przypisanego podsądnemu czynu -

<p>pozwalają przypuszczać, iż niniejsze postępowanie karne będzie dla niego na tyle dotkliwym ostrzeżeniem na przyszłość, iż nie popełnią oni żadnego nowego przestępstwa.</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. M.	II	II	W myśl art. 67 § 3 kk w myśl którego umarzając warunkowo postępowanie karne, Sąd może nałożyć na sprawcę obowiązki wymienione w art. 72 § 1 pkt 1-3, 5-6b, 7a lub 7b, a ponadto orzec świadczenie pieniężne

			wymienione w art. 39 pkt 7. Przy określaniu wysokości świadczenia pieniężnego Sąd był zobowiązany uwzględnić w szczególności stopień winy i społecznej szkodliwości czynu. Sąd uznał, iż kwota po 500 zł na rzecz Funduszu pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W. jest adekwatna w stosunku do popełnionego przez oskarżonego czynu.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Zgodnie z dyspozycją art. 415 § 1 kpk zd. 2 nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, obowiązku naprawienia			

<p>szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono. Na gruncie niniejszej sprawy w dniu 5 lutego 2019 roku Sąd Rejonowy wydał w sprawie o sygn. I Nc 60/19 nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, który jest prawomocny.</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III.</p>	<p>Orzeczono zgodnie z dyspozycja art. 624 § 1 kpk.</p>	
<p>1.Podpis</p>		